Diumenge 29 (B) de durant l'any

Text de l'Evangeli (*Mc* 10,35-45): En aquell temps, Jaume i Joan, els fills de Zebedeu, s'acostaren a Jesús i li digueren: «Mestre, volem que el que et demanem, ens ho facis». I ell els diu: «Què voleu que us faci?». I ells li diuen: «Concedeix-nos que, en la teva glòria, ens asseguem l'un a la teva dreta i l'altre a la teva esquerra». Però Jesús els diu: «No sabeu el que demaneu. ¿Podeu beure el calze que jo bec, o ser batejats amb el baptisme amb què jo soc batejat?». I ells li diuen: «Podem!». I Jesús els diu: «El calze que jo bec, sí que el beureu, i amb el baptisme amb què jo soc batejat, sereu batejats vosaltres; però estar asseguts a la meva dreta o a la meva esquerra, no és cosa meva concedir-ho, sinó a aquells per als quals està preparat».

I sentint-ho els deu, començaren a indignar-se amb Jaume i Joan. I cridant-los Jesús, els diu: «Sabeu que els qui semblen manar entre les nacions les oprimeixen, i els seus prínceps les tenen dominades. Però no és pas així entre vosaltres, sinó que el qui vulgui fer-se gran entre vosaltres, serà servidor vostre; i el qui vulgui entre vosaltres ser primer, serà servidor de tots; ja que el Fill de l'home no ha vingut a ser servit, sinó a servir i a donar la seva vida com a redempció per molts».

© Albada Editorial / evangeli.net

«El qui vulgui fer-se gran entre vosaltres, serà servidor vostre»

Mn. Antoni CAROL i Hostench
(Sant Cugat del Vallès, Barcelona, Espanya)

Avui, una vegada més, Jesús capgira els nostres esquemes. Provocades per Jaume i Joan, ens arriben a nosaltres aquestes paraules plenes d'autenticitat: «El Fill de l'home, (...) no ha vingut a ser servit, sinó a servir i a donar la seva vida» (Mc 10,45).

Prou que ens agrada rebre un bon servei! Pensem sinó com ens plau que els serveis públics siguin eficaços, puntuals, nets; o bé com ens queixem quan, havent pagat per un servei, no rebem les prestacions esperades. Jesucrist ens alliçona amb el seu exemple: Ell no només serveix la Voluntat del Pare, que inclou la nostra redempció, sinó que a més a més paga! I el preu del nostre rescat és la seva

Sang, en la qual hem rebut la salvació dels nostres pecats. Gran paradoxa que mai no arribarem a entendre! Ell, el gran Rei, el Fill de David, el qui havia de venir en nom del Senyor, «es va fer no res: prengué la condició d'esclau i es féu semblant als homes (...) i es féu obedient fins a la mort, i una mort de creu» (Fl 2,7-8). Com en són d'expressives les representacions del Sant Crist abillat com un Rei clavat en creu! A Catalunya en tenim un bon grapat; són les anomenades “Santes Majestats”. A la manera d'una catequesi, contemplem com servir és regnar, i com l'exercici de qualsevol autoritat ha de ser sempre un servei.

Jesús capgira talment les categories d'aquest món que resitua també el sentit de l'activitat humana. No és millor l'encàrrec que més llueix, sinó el que hom fa més identificat amb Jesucrist-servent, amb més Amor a Déu i als germans. Si creiem de debò que «ningú no té un amor més gran que aquest de donar la pròpia vida pels seus amics» (Jn 15,13), aleshores també farem l'esforç per oferir amb el nostre treball un servei de qualitat humana i de competència professional, amarat d'un profund sentit cristià de servei. Com deia la Mare Teresa de Calcuta: «El fruit de la fe és l'amor, el fruit de l'amor és el servei, el fruit del servei és la pau».

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «Mirem com a fills aquells sobre els quals hem d’exercir alguna autoritat. Constituïm-nos en servidors d’ells com Jesús, que va venir a obeir i no a manar, i avergonyim-nos àdhuc de l’aparença de domini» (Sant Joan Bosco)

- «Tot aquell que vulgui fer quelcom per els altres, ha de servir. El veritable poder està en el servei, i la vocació més gran que tenen una dona i un home és la del servei» (Francesc)

- «Els qui exerceixen una autoritat l’han d’exercir com un servei (...). L’exercici d’una autoritat és moralment mesurat pel seu origen diví, per la seva naturalesa raonable i el seu objecte específic. Ningú no pot manar o instituir allò que és contrari a la dignitat de les persones i a la llei natural» (Catecisme de l’Església Catòlica, nº 2.235)